

НАРОД

»Народ« излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у улици Коломбо број 6.

Власник
КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

Рукописи се не враћају.
Огласи и белешке наплаћују се по погодби.
Редакција је у улици Коломбо број 6.

ИСТОРИЈА ЗЛОЧИНА

Али громада се била оцепила, и није могла да остане висећи у ваздуху. Што је Енглеска више радила да дође до мирног решења, то се Немачка све више трудила, да дође до рата. Победа је била сигурна, била је у шаџи, и није се смело испустити је из руку. Ноћу 15 јула кајзер заказује крунски савет у Постдаму, и на том савету одлучено је да се спречи сваки покушај за мир и да се сместа објави рат.

Исте ноћи, вративши се из Постдама, Бетман Холвег позива на разговор енглеског амбасадора, да добије гаранцију да ће Енглеска остати неутрална. Зашто би био убрзао такво тражење гаранције, да није био одлучен рат? Сама чињеница што је разговор био исте ноћи, кад и крунски савет у Постдаму, доказује да рат против Русије и Француске и неутралност Енглеске сачињавају један исти појам и један исти план. Бетман Холвег обећава оне исте ноћи за неутралност Енглеске неприкосновеност Француске у случају победе; али неће да да изјашњења о колонијама, као што дан доцније неће хтети да да објашњење због напада на Белгију. Немачка је сада донела одлуку и треба само прећи на извршење. И енглеском амбасадору даје једва 48 сати времена, да разговара са својом владом. Али за ових 48 сати између

17 и 18 јула публикован је декрет о опасности ратног стања, а а 19 јула, не чекајући одговор из Петрограда, који није могао стићи због часовитих телеграфских тешкоћа, како је опазео сам Јагов, објављен је Русији рат. Непосредно пак 20 јула прегажен је Луксенбург. Сада бележите силу одлука у 88 сати, од ноћи у Постдаму, па до објаве рата Русији: — захтев енглеске неутралности, обећањем неприкосновености француске територије у случају победе; — захтев од Француске да буде неутрална под условом уступања тврђава Тула и Вердена, што је у контрадикцији са изјавама датим Енглеској; — захтев од Белгије да прекрши неутралност, и не добивши затражено, напад на Белгију дан доцније.

Сви ови захтеви, сви ови кораци јесу ли дело једне нормалне владе, која хоће за себе и за остале мир, или су дело абнормалне владе, која страхује за рат и боји се, да опирање или дискусије других не успеју да га одгоде или осујете план? »Заблуда је мислити да се не сме никада изазивати рат или тражити рат. У рату не треба никада гледати на физичке несреће и на појединачна зла, већ треба гледати на циљ који се хоће постигнути ратом. После ће бити задатак дипломатије, да изравна осетљива питања и да их доведе у склад са

моралом.« То је наука милитаристичког филозофа немачког рата, фон Бернардија и у смислу те концепције дипломатија Виљема II латила се посла, да створи Alibi — што сада из корена уништавају кнез Лихновски и Др. Милер; први откривајући злочиначки концерт ултиматума, који је до сад био увијен копреном тајне или негиран; а други показујући момент одлучујући у извршењу злочина, и прелаз од концерта на извршење, у ноћи у Постдаму.

И није за бадава донесена ових дана у Берлину одлука да се кривично прогони кнез Лихновски због издавања службене тајне.

ПОЛИТИЧКИ ТОП

Мадрид. — Мадридски листови јављају да су проналазачи тона који је пуцао на Париз два Шпанолца из Каталоније, који су одведени једним сумареном у Немачку, пошто нису могли да постигну никакве резултате у Шпанији. У Немачкој су радили од 1916 год. код Крупа. Немачки конзулат у Барселони је ангажовао ову двојицу Шпанолца да раде у Немачкој и откупио њихов проналазак.

ЗА ЈУГОСЛАВИЈУ

Париз. — Клемансовљев орган »Ом Либр« пише: »Жива антитеза постоји између Америке и Немачке. Немачка осваја и подјармљује своје суседе на Истоку, пошто их је завела у замку својих подмуклих обећања. Америка, напротив, далеко од старе Европе, која би

се могла и оправдати кад се не би интересовала за наше европске ствари, брине се за судбину свих малих поштених народа и долази им у помоћ са свим својим средствима за њихово ослобођење.

Овај рат је последица једног хотимичног злочина. То је дело Немачке политике: подјармљивање малих народа. Док ми, и Америка с нама ратујемо за слободу малих народа. Срби, Хрвати и Словенци као и Чеси, Пољаци, Румуни, Украјинци, Финци и Руси имају једнако право на живот, и на независност као и Мађари и Немци.

Савезници хоће на Јадрану, у потпуном споразуму са Италијанима и Грцима, једну слободну и организовану југословенску државу, стварање једне велике и јаке нације већ зреле за самосталан живот.

ПРОТИВ НЕМАЧКЕ

Рим. — Један одбор састављен од парламентарца и научника италијанских установио је у Риму један институт, чији ће програм бити: успостављање политичких и економских односа између народа Споразума као и са народима Русије, у циљу да се спречи немачки план, који иде на то, да ограничи сваки утицај трговине западних сила у источној Европи.

У ВЛАДИВОСТОКУ

Атина. — Јапански адмирал Кати објавио је у општинском савету Владивостока, да је Јапан интервенисао, да би заштитио своје интересе на крајњем Истоку.

ИТАЛИЈАНСКИ ФРОНТ

Рим. — Две бугарске дивизије с румунског фронта, појавиле су се на галијанском фронту.

Атина. — Офанзива на фронту италијанском очекује се. Ова ће почети са фронта од Азијага. Артиљериска борба врло је жива.

ОРУЖАНОМ СИЛОМ

Париз. — Последњи говор г. Вилзона коментарише јако француска штампа. »Матен« каже: »Вилзон је објавио рат

без великих фраза, да нас га објављује до краја; он је и даље апостол мира, али признаје да се мир може добити само оружаном силом.

»Фигаро« каже: »Шта ће бити право у свима својим облицима, видећемо по свршетку рата. Очекујући срећно решење, треба га створити силом. То јест на начин Вилзонов.

»Пти Паризиен«: »То је последња опомена Немцима пре момента одлучног ангажовања.

ЗАПАДНИ ФРОНТ

Лондон. — Пуковник Репингтон у »Морнинг Посту« каже: До сада нису још коминики споменили прву и другу армију енглеску, а само је једна армија француска учествовала у великој битци, док се трећа армија енглеска која је бројала 30 дивизија, повлачила полако, борећи се храбро и употребила је све да исцрпи немачке ефективне три пута јаче.

За пет дана непријатељ је заузео оно што је мислио да узме првог дана. Да је то било могуће, он би могао да продужи надирање на запад са свежим трупама, што би било од озбиљних последица. Застој проузрокан борбеном вредношћу наших трупа и наших шефова дао је довољно времена да нам стигне најудалежнијих. Ако је ово време добро употребљено ми ће мо ускоро видети наше таласе у покрету.

Амстердам. — Ратни кореспондент »Форверц« јавља да је Лудендорф изабрао линију за напад Камбре-Ла Фер.

Париз. — Француска артиљерија била је ак-

тивна целе ноћи између Мондидијеа и Ноајона.

Једно немачко одељење под ватром француске артиљерије у пределу Орвилејер-Фореа растурило се пре него што је и успело да се приближи француским линијама.

Источно од Ремса француски испад изведени су са успехом и добијено је заробљеника и један митраљез.

У Шампањи непријатељ је напао француске истакнуте положаје источно од Суена али је био одбијен после упорне борбе.

Други непријатељев покушај у шуми Апрумон пропао је под француском ватром.

Париз. — »Еко де Пари« поводом немачких губитака пише: »Опачања бораца у току операција потврђују се доказима, који пристижу са свих страна а нарочито изјавама заробљеника, који при слушавању једнодушно говоре о страхотама, које наша артиљерија и митраљеви проузро-

ФЕЛТОН

МАКСИМ ГОРКИ:

У СТЕПИ

.....Оставили смо Перескоп веома нерасположени, гладни као вукови и бесни на цео свет. Цео смо дан пре тога употребили у покушајима да нешто украдемо или заслужимо, и када смо дошли до уверења, да нам неће успети ни једно ни друго, решимо се, да наставимо пут. Куда? Просто на просто — даље.

То је била наша једнодушна одлука, коју смо међусобно саопштили један другоме. Ми смо били спремни, да у сваком погледу продужимо исти живот, којим живимо од неког времена. Ову је последњу одлуку сваки донео за себе, и, у колико је није гласно саопштио, она се могла ви-

1) дети у изразу наших гладних очију.

Било нас је тројица. Упознали смо се недавно у једној кафаници на обалама Дњестра, у Керсону.

Један је био таљигаш. Причао нам је, да је некад радио као машински бравар на некој железници. То је био мускулозан човек, црвене косе, тамних и безизразних очију; говорио је немачки и добро је познавао хапшенички живот.

Људима нашега кова не свиђа се да много причају о својој прошлости, и то обично због више или мање важних разлога. С тога се јавно нисмо поверавали један другоме, а и самоме себи сваки од нас поверавао се веома мало.

Кад је наш други друг, мален и слабуњав човечуљак, танких, увек скептично стиснутих усана, говорио о себи, да је посећивао московски универзитет, ја и војник веровали смо му. У осталом, нама је било свеједно, да ли је он некада био ђак, полицијски повереник или дупеж. Главни је било, да је он у моменту нашега упознавања био у истом положају као и ми, јер је и он био гладан, воевала га је нарочита пажња на нас од стране полицајаца у варошима и неповерљиво држање сељака по селима, мрзео је и једне и друге мржњом немоћне и гладне звери, сањао је о освети свима и свакоме — једном речју, он је, с обзиром на свој положај међу људима и на своје расположење, био један од наших.

Трећи, био сам ја. Из урођене ми особине из детињства нећу да говорим о својим одликама, а пошто не желим да изгледам наиван, то ћу прећи и преко својих грешака. Али као додаток за своју карактеристику тврдим, да сам био увек бољи од других, и тај мој назор и данас са успехом браним.

Дакле, стигнемо из Перескопа и наставимо даље. Тога дана одрекли смо се кочијаша, које је увек требало молити за парче хлеба, и који путника веома ретко одбију.

Ја сам корачао поред поред војника, а »ђак« иза нас. На леђима је носио нешто, што је личило на

несрећа је најјача веза, она спаја и најсупротије природе, а ми смо били чврсто убеђени у своје право да се назовемо несретнима.

неку врсту герока, а на његовој шиљастој, кратко ошишаној глави почивали су остаци једног шешира широка обода. На мршавим ногама имао је панталоне, ишаране најразнобојнијим мрљама, а место ципела омотао је био танким врпцама, направљеним од поставе са свога герока, стопала неких старих нађених ципела, и тај свој проналазак назвао »сандалима«. Он је ступао без речи, дижући велику прашину и пиљећи својим ситним тамним очима око себе. Војник је на себи имао једну црвену кошуљу, коју је како он рече, »својеручно« набавио у Керсону: преко кошуље имао је топао ватиран капут; на глави носио је накривљену војничку шубару, чија се боја није могла распознавати, а на ногама широке пан-

талоне, купљене на вересцију. Ишао је бос.

И ја сам имао нешто одела а ишао сам бос.

Тако смо ишли даље, а свуда око нас ширила се стена у недоглед, покривена усижаним сводом плавог летњег неба. Личила је на огроман, округлао, црни тањир. Тамни, прашљиви пут просецао ју је као широк врпца и горио нам под ногама. Лево и десно видели су се редови обрабених њива, које су имале неку чудну сличност са давно необријаним војничким образима.

Војник запева у промуклом басу: »Тебе Бога«. Кад је служио стални кадар, вршио је дужност црквешака у једној пуковској цркви и знао је безброј свих могућих црквених песама, чије је знање злоупотребљавао сваки пут, кад би из ма каквог разлога прекинули наш разговор. (Наставиће се)

кују у њиховим редовима.»

Париж. — Немачки напади и ако јаки, имају карактер локалан потпуно различит од напада из првих дана битке. Акција од местимичних интересовања и предела од врло мале важности продужава се. Никакв покушај већега обима. Правац немачки је увек исти, железничка линија Клермон-Амијен. Напад француски у околини Гривен у мањој је важности немачког напада. Други напади или су сломљени или су им резултати били без вредности. Савезници се нису свуда држали у офанзиви, јужно од Сома на многим секторима побољшали су своје позиције.

Напад на чувену коту 344 имао је за резултат огромне губитке по непријатеља. Иагледа да овим дивизијама непријатељ жели да наше резерве држимо у Пикардији.

Савезници очекују напад без бојазни и разматања. Наступање заустављено, огромни губитци као и енергија отпора, дају нашој команди уверење да је непријатељ претрпео пораз.

НА МОРУ

Лондон. — Адмиралитет објављује службену табелу поморског саобраћаја у току прошле недеље: Приспело у пристаништа 2534, отпутовало 2495 бродова. Потопљено енгл. трговачких бродова: са више од 1600 тона 4, испод 1600 тона 2; енглеских без унеха нападнутих бродова 11. Потопљена су два рибарска брода у истој недељи.

КОНГРЕС У РИМУ

Рим. — Председник конгреса народа Аустријом потиштених, сенатор Руфини, изјавио је: »Конгрес је од врло велике важности, јер има да претреса замашне проблеме садашњице. После војничких догађаја на источном фронту и на италијанском, сумњиво је, да ће се Аустрија територијално ојачати, али је она осетила да националне аспирације потиштених народа расту, нарочито после примера стварања независних држава у Русији.

Народности, које су се некада надале од руске помоћи и каткад нама са нерасположењем окретали леђа, данас на против гледају на Италију, поуздавајући се у њену помоћ. Ми морамо пружити руку овим народима, да би смо ојачали живом снагом нашу акцију против Аустрије и да ујединимо рад елемената, који иду за распарчавањем аустријске царевине. Треба сем тога да код неутралаца и код савезника нестане предрасуде, да Италија има империјалистичких тежњи. Мислим да ће спо-

разум Италије са Словенима потиштеним од Аустрије бити одлучујући фактор у овом рату и још ће одлучнији бити у часу кад се буду стварали услови мира. Данас је потребно одвојити аустријске Словене, сутра ћемо се споразумети у осталим тачкама реципрочним концесијама.

АУСТРИЈА И АЛЗАС

Париж. — Листови пишу да је од велике важности што је цар аустријски признао право Француза на Алзас и Лорен. Они у томе виде жељу Аустрије да се ослободи немачке превласти. Они предвиђају да ће гроф Чернин бити жртвован због нерасположења које ће изазвати у Берлину последња открића.

У ШПАНИЈИ

Кадикс. — Пошто прекоокеански бродови одбијају да отпутују, из страха да не буду торпилирани, јавно мњење и штампа протестују врло озбиљно због ситуације у којој се Шпанија налази. Листови пишу да треба организovati митинге да би Немачка доволела трговину између Шпаније и Америке.

ИЗ РУСИЈЕ

Париж. — Јављају из Петрограда да се у институту Смолни не верује, да Петрограду прети опасност од Немаца. Командант флоте руске у Хелсингфорсу тражио је обавештења од немачке команде о њеним намерама. Командант је напоменуо, да ако не добије задовољавајући одговор, он ће предузети војничке операције противу Немаца.

Немци су одбили да даду одговор и упутили су своју флоту у Хандос, која је напала руску флоту.

Лондон. — »Дејли Кроникл« коментаришући новости из Русије о антинемачком покрету, каже, да ће намере Руса имати један преокрет у корист Споразума и тражи да Споразум помогне што је могуће више покрет руске контра револуције.

НЕМАЧКИ АГЕНТИ

Њујорк. — Према вестима из Вашингтона нема сумње, да су већина болшевика немачки агенти. Немачка је њима дала до 15 милиона франака. Тај је новац употребљен за шаљње болшевичких агитатора у Италију, Француску и Сједињене Државе. Ту су морали радити привидно за интересе пролетаријата, а у самој ствари, у интересу немачког мира. Они су имали говорити против милитаризма и против капитализма, као одговорним за рат.

Болшевички шефови су се обвезали, да своје идеје неће ширити у Немачкој.

Дневне Вести

ОДЛИКОВАЊЕ

Престолонаследник Александар одликовао је орденом Св. Саве г. Гастона Ришарда, ратног дописника угледног париског листа »Пти Паризиен«.

Унапредило је, за ратне заслуге, у чин наредника рез. пешад. поднаредника Тихомира Милошевића и одликовао га златним војничким орденом Карађорђевог Звезде са мачевима.

ПРИЗНАНИЦЕ ИЗ СРБИЈЕ

ИЗ КРАЈЕВА ПОД АУСТРИЈОМ

Јовановић Мил., кафеџ., Јовановић Љуб., наред. Кучера Карло (2). Мандрешевећ Исидор. п. пор., Маржинац Хинко кап. Марковић Милан типограф Милетић Владета, Милошевић Светоглић поруч. Милићевић Борђе, Митровић Петар, Милорадовић Добривоје.

Нешић Владета, наред. Николић Сретен каплар.

Пејаговић А. Гавро благ. Прапорчеговић Никола ињж., Павловић Ст. Ник.

Ралетић Милутин чинов. Рашковић Мил., Раденковић Петар.

Сикора Раимонд, ињж. Спасојевић Спасоје, Стојановић Вељко, Стојковић Зафир.

ИЗ КРАЈЕВА ПОД БУГАРИЈОМ

Поповић Александар (2), Поповић К. Гавро, Поповић С. Миливој.

Ристић Алекса, Ристић Димитрије, Ристић Сава, Ружић Н. Танасије.

Савић Миливој, Симоновић Ж. Јеврем, Станковић Василије, Стаменковић

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

23 сата: Артиљеријска борба на неким тачкама фронта северно од Мондидијеа, и у пределу Ласињи. Прошле ноћи и јутрос Французи су одбили два врло јака немачка напада на сектору Ноајона. Беспрекидна канонада на обема обалама Мезе и шуми Л. Петр.

Авиатика. — У току месеца марта наша артиљерија оборила је 26 немачких апарата.

Извештај штаба Источне Војске. — Врло живо извиђање на више тачака фронта, нарочито у пределу Вардара, где је једно грчко извидничко одељење натерало у бегство један бугарски одред после жестоке борбе, и на Црној, где је један наш одред извршио успешан испад у непријатељске линије. Уобичајена обострана артиљеријска борба. Француски су авиатичари бомбардовали непријатељске кантонмане северно од Бевџелије.

Борђе (2), Симоновић Драгутин, Симоновић Јеврем, Стефановић Велимир, Стефановић Петар, Стојановић Владимир.

Тасић А. Сретен. Цветковић Божа, Цветковић Никола, Цветковић Спасоје.

ЕНГЛЕСКИ СЕКТОР

Лондон. — Предвиђало се да ће непријатељ предузети нов покушај северно од Араса после незадовољавајућих резултата у офанзиви у овом пределу и после пораза његовог главног напада. Он је изабрао други сектор за који је мислио да је слабији, то јест, сектор непосредно на северу од Араса. Непријатељев план да нас нападне далеко од тачке која је најбитнија и да у исто време развије свој фронт заузимањем важних позиција северно од Амијена. Брежуљак Вими је можда најјачи положај који сада спречава непријатељево опште напредовање.

САОПШТЕЊА

Драгољуб Н. Димитријевић учит. из Сенаца, бр. п. 999/104, моли онога, код кога се налази фотографска његове породице, да му пошаље на горњу адресу.

Илија Тршковић болн. из Алексинца, има слику из Србије од сестре Даре са децом. За исту да се јави поднаред. Момчилу Т. Ивковићу штаб бр. 36.

Кастан Миљко В. Танасијевић из Чачка, да се јави Радомиру Јовановићу 4 митр. одељ. бр. 32, како би му доставио карту од гђе Вуке Танасијевић из Чачка.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Битка се наставља на целом фронту од Канала ла Басе до канала Ипр—Комин. Воде се упорне борбе у близини канала Лав и Лис, у околини Лестрема и Армантиера. Наше трупе су се повукле из Армантиера, који је пуна гасова. Северно од Армантиера мало промене у ситуацији.

Огорчене борбе настављене су до касно у ноћ у близини Плегстерт—Месина и Вистшете.

На осталом делу енглеског фронта ништа ново.

Додније. — Непријатељ је жестоко настадио своје нападе у току дана на целом северном фронту битке. Свеже немачке дивизије поновиле су жестоке нападе у пределу обала Лава, између Лоана и Лестрема. У овим борбама 51 дивизија одбила је непрестане нападе наневши непријатељу велике губитке и снажним противнападима понова заузе

ла позиције у које је непријатељ успео да продере.

Жестока борба код Естера и између овог места и Штенверка. И на овом сектору је непријатељ напао великим снагама и успео да потисне нашу линију тачно на север од ових места.

Северно од Армантиера непријатељ је извршио упоран напад јутрос на наше положаје близу шуме Плегстерт и непријатељ је мало напредовао.

Више на север један жесток немачки напад на наше линије у близини Итшете и Холебеке потпуно је одбила

девета дивизија, наневши Немцима врло велике губитке.

Борбе се настављају на целом фронту између канала ла Басе и канала Ипр—Комин.

На осталом делу енглеског фронта дан је прошао мирно.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

На целом фронту умерена активност артиљерије и патрола. Наше батерије туче су трупе у покрету на излазу долине Сан Лоренцо и у близини Салгаредо. Погођене су непријатељске колоце у покрету северозападно од Кава Цукерина. Задобили смо неколико заробљеника на висоравни Азјаго.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Петроград. — Амбасадор Америке изјавио је болшевицима, да Савезници одобравају искрцавање јапанских трупа у Владивостоку.

Крај, 29. марта. — Поводом наименовања генерала Фока за главног команданта Председник Министарског Савета упутио му је следећу депешу:

»Хитам, генерале, да Вам из свег срца честитам на високом одликовању. Ја не сумњам да ће војске које су дале и које стално дају доказа о својој храбрости и патриотизму, вођене Вашом мудрошћу и Вашим познавањем ратне вештине умети да осигурају свету трајан мир дефинитивном победом, што ће уништити да Ваше име буде за навек записано у историји.«

Генерал Фок је одговорио: »Веома дирнут Вашим благонаклоним изразима желим да Вас уверим да је Ваше поуздање у савезничке трупе потпуно оправдано. Оне ће умети да заједничком непријатељу наметну победу и мир са најмањом« (Пресбирю).

Лондон. — Јављају из Штохолма: Шведски министар Рејден рекао је у Малмoe, да ће Енглеска, према уговору послати Шведској милион тона робе, од које половину ужиту. Немци су били поћудили цереалију и уступање Аландских острва, ако Шведска приступи централним силама. Али, ми смо одбили — рекао је министар — јер Шведска неће да постане вазал Немачке.

Лондон. — Украјинске болшевичке трупе поново су заузеле Харков, после огорчене борбе са Немцима.

Лондон. — Амбасадор Сједињених Држава у Петрограду изјавио је народним комесарима, да постоји потпун споразум између Сједињених Држава и Савезника у погледу искрцавања јапанских трупа.

Лондон. — »Дели Њус« пише, да је не-

пријатељством Руса према Немцима, болшевички покрет у унутрашњости скоро угушен.

Париж. — Један контигент Сијамских трупа искрцао се у једном француском пристаништу. Одмах је упућен на фронт.

Париж. — Бивши министар спољних послова Рибо изјавио је »Тану«, да влада Републике није никада, ни непосредно, ни преко које неутралне владе тражила преговоре за мир.

Париж. — Генералисим Фок извршио је преглед свих резерви, које одлазе на фронт. Држање људи је пуно одушевљена, и несаломљива је њихова вера у победу. Генералисим у дневној заповести војсци помиње херојски отпор трупа, и признање Отадбини.

Лондон. — Лојд Џорџ је о војној ситуацији изјавио: Ушли смо у најозбиљнију фазу рата. Од овога момента може да зависи слобода света. Због тога је влада предузела све да се ојача фронт и да се пошаље што више нових трупа.

МАЛИ ОГЛАСИ

Влајко Радовић познати београдски ресторатер и Антоније Тромбак, такође познати кафеџија и ђевабџија, узели су под закуп поред кафане »Битоља« и хотел »Железничка Станица«, до самог »Битоља«. Поред простране две сале, савадан је и салон нарочито за топлије дане, у коме ће бити дивна хладовина. Сем тога, биће велика и уређена башта за лето. Хотел располаже великим бројем соба; модерним креветима и чистим постеласта. Сваког дана богат српски јеловник. Јела укусна и готовљена на чистој свињској масти. Кујна је већ призната као најбоља у Солуну и са умереним ценама. Сваког дана тазе домаће кобасице, само од свињског и говеђег меса, које се праве пред гостима, о чему су се сви наши посетиоци уверили; фришки ђевабџији и ражњићи и остали мезелуци. Вина чиста и природна. Највећи турмаи и пробијачи биће задовољени. Дођите и уверите се. 55